

Kázeň z evanjelických večerných Služieb Božích, 28. 5. 2024, 18.00 hod., **utorok**
po Sviatku Svätej Trojice, Bratislava (NK),
ES: 358, 217, 419, Antifóna 46, Žalm 8

2. Mojžišova 3, 14: „Boh riekol Mojžišovi: **SOM, KTORÝ SOM**. Riekol ďalej: Tak povedz Izraelcom: *Poslal ma k vám SOM.*“

Milí bratia a milé sestry!

„Nomen est omen“ je latinské príslovie, ktoré vyjadruje, že meno výstižne charakterizuje osobu alebo vec. Pre lepšie porozumenie by sa toto príslovie dalo voľne preložiť ako **„Meno je program“**.

Keď sa Mojžiš pýta: „Bože, aké je Tvoje meno?“, chce vedieť, kto je Boh a čo Ho charakterizuje. Božia odpoveď je ohromujúca: **„SOM, KTORÝ SOM.“**

Ide o **uistenie o bezpodmienečnej Božej prítomnosti vždy a všade**. Inak povedané, Pán Boh Mojžišovi hovorí:

„Ja budem s tebou“ a vyjadruje mu svoj osobný záujem o jeho život, jeho údel.

V možnostiach prekladu je Božie meno nejednoznačné. Popri „SOM, KTORÝ SOM“ by bolo možné preložiť ho aj:

„Budem, ktorým budem“ – čo dáva **výhľad na konečný Boží zásah v prospech svojho ľudu.**

Božie meno by sa dalo preložiť tiež:

„Som tým, kým som bol a kým budem“.

Alebo: **„Som Ten, ktorý je sám zo seba.“**

„Súčnosť zo seba“ je vlastnosť pravého Boha, ktorý nie je odvodený od niečoho ďalšieho, ale je sám zo seba. Môže človeka obdarovať, ale aj súdiť.

Mojžiš sa nedozvie meno, ktoré by mu slúžilo mať Boha ako vodiaci remienok. Dozvie sa, čo bude Pán Boh konať: bude sa stávať prítomným – ako kedysi Abrahámovi, Izákovi a Jákobovi, tak teraz aj Mojžišovi bude ukazovať, ako koná s tými, ktorých si vyvolil a ktorým dal aj úlohy, poverenie.

Za túžbou poznať Božie meno bola u pohanských národov, no zdá sa, že aj u Izraelcov, snaha manipulovať Bohom. Využiť Ho na svoje ciele. Chcieť Ho mať tak trochu v hrsti, alebo, s prepáčením, na vodiacom remienku – ako psíka.

Aby bol na zavolanie vždy k dispozícii, no zároveň, aby – ak by sa príliš „montoval“ do života – Ho bolo možné poslať preč. Privolať Ho alebo odvolať. Manipulovať Ním.

Predstavme si deti na ihrisku. Keď niektorá mamka zavolá: „Chlapček v tričku, pod' sem!, nik nepríde. No keď povie: „Jurko, pod' - ideme domov!“, je jasné o koho ide. Chlapča ide s mamou.

Menom podnes oslovujeme, privolávame i odvolávame. No **Božie meno**, meno Hospodinovo, **nie je len meno, ktoré odlišuje živého Boha od pohanských bôžikov - modiel. Je to aj meno, ktorým nemôžeme Boha ovládať, manipulovať Ním.**

Oznámením svojho mena síce Pán Boh poodhaľuje rúško tajomstva svojho bytia, avšak nesníma ho. Ukazuje, že **je Bohom nielen prítomným človeku a nezávislým na ňom, ale predovšetkým účinne prítomným.**

Boh, v ktorého a ktorému veril Mojžiš a v ktorého a ktorému veríme aj my, nie je Bohom statickým, ktorého obraz visí kdesi na stene. Je to **Boh konajúci, vstupujúci do sveta, do našich životov - bez toho, aby sme to mohli akokoľvek ovplyvniť.**

Biblia hovorí na viacerých miestach (napr. Žalm 115, 4 - 8) o bohoch, ktorí majú ústa, no nevravia, majú uši, no nepočujú, majú nohy, no nechodia... V príbehu o stretnutí sa Mojžiša s Bohom (2. Mojžišova, 3. kap.), Písmo hovorí o **Bohu** ako o Tom, **kto z vlastnej iniciatívy prichádza a odchádza, kto z vlastnej vôle komunikuje s kým chce a je na rozdiel od pohanských modiel zvrchovaný. Je to živý a jedinečný Boh.**

Už bolo spomenuté, že v možnostiach prekladu je Božie meno nejednoznačné. **Význam Božieho mena je však jednoznačný: Boh zostáva nemenne verný sám sebe.**

Ak u nás ľudí platí: „Dnes tak a zajtra inak“, u Boha platí: „Ako včera, tak aj dnes a navždy: Som a budem tu pre teba!“ **Boží charakter, oddanosť Boha a Jeho láska k nám je a zostáva stála.** Aj keď za nás obetoval svojho Syna Ježiša Krista na križi Golgoty, Jeho láska sa nezmenila. Kristus vychádza z hrobu živý a umožňuje nám prístup k Božiemu srdcu. Novozmluvné poslanstvo z listu Židom 13, 8, že „*Ježiš Kristus (je) ten istý včera i dnes i naveky*“, je pokračovaním tejto stálosti Boha, ktorý vo svojom čistom charaktere, oddanosti a nesmiernej láske k nám zostáva stály.

V Kristovi Boh zostáva verný sám sebe a stály vo svojej láske k nám.

Posiela svojho Svätého Ducha, posiela svojich svedkov, zachováva svoju cirkev v skúškach a súženiach dejín až do dnešných dní - a to pre nás, pre teba i pre mňa.

Toto je **L**áska! Touto láskou chce dnes aj nám zapáliť srdcia a rozradostiť ich.

Keď Pán Boh niekoho oslovuje, je to väčšinou preto, aby ho poveril úlohou, uviedol do zmyslu jeho života. Tak bolo v prípade Mojžiša, Izaiáša, apoštola Pavla a mnohých ďalších. **Pán Boh aj nás v súčasnosti oslovuje a povoláva za svojich svedkov. Božie povolanie dáva nášmu životu zmysel. Vďaka nemu sme byť súčasťou Božie misie.** Kiež sú aj naše srdcia horiace a naplnené radosťou. Amen.

Modlitba: Chvála Ti, Pane, Bože našich otcov! Nech je požehnané Tvoje slávne a sväté meno a nech je chválené a vyvyšované až naveky! Amen.

S použitím myšlienok teológov:

Tino Bahl (FB 2023),

Jan Heller: JHVH - in: Znamení odkazující k nebi (Rozhovory nad Biblií s autorom viedol Petr Vařura, vyd. Vyšehrad, Praha 2007),

*Kol. autorov: Výklady ke Starému zákonu I - Genesis až Deuteronomium (vyd. Kalich, Praha 1991 v Ev. nakladatelství): **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár***